

[Elisabeth Arnold]

ning, der skulle sikre, at de grupper af ledige, der ville risikere at falde ud af arbejdsmarkeds-systemet, ville få særlige tilbud, så de kunne forblive i systemet.

Forudsat at arbejdet med revisionen af arbejdstilbuds- og uddannelsesstilbudsordningen kommer godt fra start, takket være en konstruktiv og åben debat her i salen, ser vi ingen grund til at foretage foranstaltninger som dem, der er lagt op til i dette forslag. Vi vil i stedet lægge vore kræfter i arbejdet med at finde ud af, hvilke ændringer det vil være rimeligt at indføre i den eksisterende ordning på baggrund af de erfaringer, der allerede er indhøstet, og som vi har diskuteret her i dag.

Vi er fra Det Radikale Venstre fast besluttet på at gøre alt, hvad der er muligt for at få en løsning på de langtidslediges problemer, der har bred opbakning i Folketinget, og de problemer, dette beslutningsforlag peger på, indgår jo netop i revisionsarbejdet med arbejdstilbuds- og uddannelsesstilbudsloven.

Bollmann (CD):

Forslaget her drejer sig jo egentlig om det samme, som vi nu har diskuteret i tre timer, og derfor er det nok begrænset, hvad jeg kan fremkomme med af nye ting i denne debat. Selve hensigten – eller sigtet, hvis man vil bruge det ord – er selvfølgelig meget sympatisk, og den skal der ikke være tvivl om at er vi enige i. Jeg vil ikke blande mig i den fortolkning eller vridning af det danske sprog, som man nu har diskuteret så længe, men når vi ikke går ind for forslaget, er det, fordi man taler om garanti, uden at man kan se, hvilke konsekvenser en sådan garanti vil få.

Jeg kan være enig i bemærkningerne om, at det er af stor betydning, at ny lovgivning kan gennemføres med tilslutning fra arbejdsmarkedets parter. Jeg mener næsten, det bør forudsættes, hvis nye regler overhovedet skal kunne fungere, men jeg mener også, at der – selv om ikke alle har opfattet det sådan – var en åbning fra arbejdsministeren, også i forhold til det lovforslag, der blev fremsat i april måned, og derfor tror jeg nok, det vil være klogt, at man lader forslaget her indgå i den debat, der kommer i forbindelse med ministerens forslag.

Glønborg (KRF):

Det samarbejde om at forbedre de lediges si-

tuation, som blev sat i gang i december, kræver naturligvis en præcis løsning, og den har arbejdsministeren lovet at komme med forslag til i oktober.

Problemet er kompliceret, og jeg foretrækker at få mulighed for at tage stilling til alle detaljer på én gang som dele af en helhed, og derfor bryder jeg mig ikke om at binde mig til en bestemt formulering af en enkelt del af helheden allerede nu.

Som jeg sagde under redegørelsesdebatten, mener Kristeligt Folkeparti, at arbejdsministeren er på ret vej, men deri ligger naturligvis ikke, at vi har givet ham en blankocheck, så han kan lave hvad som helst. Trods den til tider lidt skarpe meningsudveksling, som jeg havde med den socialdemokratiske ordfører under redegørelsesdebatten, er vi fra Kristeligt Folkepartis side naturligvis stærkt interesseret i, hvad både Socialdemokratiet og SF mener om denne sag; derfor går vi til efteråret til arbejdet med alle detaljerne med et kritisk og vågent blik, og vi vil til den tid tage stilling til dem.

Men beslutningsforslaget her synes jeg ikke er nødvendigt.

Kaj Poulsen (S):

Jeg har jo svært ved at takke et flertal i hvert fald, for det er tydeligt, at regeringspartierne og de tidligere regeringspartier har en helt klar opfattelse af, at dette forslag enten er en hovsaløsning eller noget, der kommer sådan utidigt.

Jeg får en mistanke om, at man har glemt, hvad Socialdemokratiets formand sagde både under og efter valgkampen, og hvad flere af vores ordførere på en række områder sagde både under og efter valgkampen: at løsningen af landbrugets problemer og af de lediges problemer må hænge sammen. Om det er for at komme ud af en sådan situation, at man nu bare udskyder problemerne for de langtidsledige og ikke vil tage stilling til dem, ved jeg ikke.

Ministeren må for min skyld gerne kalde dette for en overgangsordning. Det, vi har gjort med det forslag, der foreligger her, er at lægge den aftaletekst frem, som blev vedtaget den 7. december, og så havde vi selvfølgelig håbet på, at de aftalepartnere, vi havde den 7. december, nemlig partierne fra firkloverregeringen, var kommet med en tilkendegivelse her, der betød, at man dog kunne stole på dem.